

PROJECTS

Nasz dar dla świata – Nasza odpowiedzialność

Rozeznawanie indywidualne i wspólnotowe

Nr 174, czerwiec 2020

Język oryginału: angielski

**„Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych,
aby z Boga była owa przeogromna moc,
a nie z nas”.**
2 Kor 4,7

Żyjemy w dziwnych czasach, osobliwych czasach, które zmieniają cały świat. Bardziej niż kiedykolwiek jesteśmy zaproszeni, żeby być kontemplatywnymi w działaniu, żeby być obecnymi w tej sytuacji i rozeznąć naszą odpowiedź.

1. Kryzys

Żyjemy w sytuacji globalnej pandemii Covid-19. W **dzisiejszym świecie, w którym jesteśmy wzajemnie powiązani** podobne są podejmowane środki, żeby leczyć zarażonych i spowolnić rozprzestrzenianie. Cały świat się zatrzymał, rządy nakazują nam pozostać w domu. Wielu z nas pracuje i studiuje w domu. Rodziny spędzają czas razem. Są też jednak ludzie, którzy nie mogą być z rodziną. Ci, którzy mieszkają samotnie, mogą cierpieć nawet bardziej z powodu dłuższej izolacji. W niektórych przypadkach umierający pozostają bez pocieszenia będących blisko nich ukochanych osób.

Podróżni poddani są izolacji, zanim dotrą do celu podróży, a zarażeni leczeni są na kwarantannie, żeby zapobiec infekowaniu kolejnych osób. W niektórych miejscach lekarze muszą decydować, kto przeżyje, a kto umrze, w sytuacji kiedy brakuje środków, aby leczyć wszystkich chorych.¹

Dostęp do towarów i usług został ograniczony. Firmy upadają. Gospodarki kurczą się. Ludzie tracą pracę. Wielu musi zaakceptować obniżkę pensji. Biedni cierpią nawet większy niedostatek, niż ten w którym żyli dotychczas. Nie możemy spotykać się fizycznie. Nie możemy uczestniczyć we Mszy i przyjmować Komunii; nie odwiedzamy już Najświętszego Sakramentu.

Natura powróciła do porządku, który wcześniej zburzyliśmy. Natura pozytywnie odpowiada na przerwę w szkodliwej działalności człowieka. Struktury geograficzne takie jak Himalaje i Mount Kenya, które były osłonięte smogiem, są teraz widoczne. Niebo jest znów niebieskie.

W niektórych miejscach restrykcje kwarantanny zostały podniesione. Utrzymywanie dystansu w stosunku do innych ludzi i noszenie masek jest w tych miejscach wymagane z obawy przed drugą falą infekcji.

2. Natychmiastowa odpowiedź

Rodziny wykorzystują wspólny czas, żeby budować relacje. Są też niestety i takie, w których wzrasta przemoc domowa. Rodzina, będąca pierwszym kościołem, stała się teraz jedynym dozwolonym zgromadzeniem kościelnym.

¹ Obejrzyj wideo ze spotkania Światowej Rady Wykonawczej z Zespołami Regionalnymi: <https://www.wzch.org.pl/aktualnosci-wzch/798-w-czasie-globalnej-pandemii-covid-19>

Nabożeństwa przeniosły się do przestrzeni cyfrowej. Wiele osób przyznaje, że choć odbiegają one od ideału osobistego uczestnictwa, które wcześniej uznawaliśmy za oczywiste, to jednak stanowią wsparcie dla wspólnoty dzięki komunii duchowej. **Odkryliśmy nowe sposoby bycia w komunii, we wspólnocie.**

Ludzie bardziej otwierają się na innych. Personel medyczny jest bardziej współczujący, towarzysząc chorym i umierającym bez rodziny i przyjaciół, ofiarując pocieszenie. Wielu wychodzi do najbardziej narażonych, żeby oferować konieczną pomoc w życiowych potrzebach.

Świat cyfrowy widoczny jest wszędzie. Każdego dnia eksplorujemy i odkrywamy nowe sposoby wspólnej pracy. Pracując w domach uczymy się na nowo żyć wspólnie w nowych realiach. WŻCh uruchomiła swoją kreatywność, żeby w dalszym ciągu móc świętować i dzielić się we wspólnocie wiarą, a także współpracować z innymi przy różnych inicjatywach, szczególnie wraz z najbardziej potrzebującymi. Wiele wspólnot krajowych świętowało wirtualnie Światowy Dzień WŻCh (25 marca). Doroczne spotkanie Światowej Rady Wykonawczej w 2020 roku, które miało odbyć się w Rzymie w kwietniu, zostało przeprowadzone w formie online.

3. Średnio- i długoterminowa zmiana, ale krótkoterminowa okazja

Świat, jaki znaliśmy, zmienił się. Świat, w którym żyjemy, może się zmienić. Nie, on się zmieni. **Bądźmy aktywnymi uczestnikami tej zmiany.** Ogromne przekształcenia, jakie obserwujemy w naszym codziennym sposobie życia, w wielu aspektach całkowicie zmieniają sposób, w jaki żyjemy. Zastanawiamy się, jak będzie wyglądała przyszłość. Ta sytuacja wzywa nas do „odklejenia się” od tego, co zewnętrzne i wejścia w głębszy kontakt z naszym człowieczeństwem i naszymi wartościami. Poszukujemy obecnie nowego znaczenia wewnątrz kryzysu, jaki przechodzimy. Zastanawiamy się nad tym, czym jest rodzina i co ona dla nas znaczy. Jeszcze bardziej doceniamy wartość przyjaźni. Jako ludzie wiary możemy mieć wiele pytań do Pana i do siebie wzajemnie. **Staramy się znaleźć głębokie znaczenie i wcielić w życie naukę, jaką pozostawia to doświadczenie.**

Ten kryzys przyniósł nam szansę zmiany indywidualnego stylu życia i sposobu myślenia. Pogłębia się nasze uznanie tego, że jesteśmy jednym światem, jedną ludzką wspólnotą. Jak nigdy przedtem stajemy się bardziej świadomi, że stare sposoby nigdy nie są wystarczające. Bóg zawsze czyni rzeczy nowymi (Iz 43,19² i Ap 21,5³). Razem z Papieżem Franciszkiem wielu chrześcijan i ludzi wiary na całym świecie modli się więcej i w nowej perspektywie rozważa swoją odpowiedzialność teraz i w przyszłości.

„Przeżywam to jako czas wielkiej niepewności. To jest czas na tworzenie innowacji, na kreatywność”, mówi Papież Franciszek. „Kreatywność chrześcijan musi przejawiać się w otwieraniu nowych horyzontów, otwieraniu okien, otwierającego wychodzenia w kierunku Boga i ludzi, a także w tworzeniu nowych sposobów na przebywanie w domu. Nie jest łatwo być zamkniętym w domu... To jest czas, żeby podjąć decydujący krok, żeby dokonać zmiany w używaniu i złym używaniu natury do kontemplowania jej. Straciliśmy wymiar kontemplacyjny; musimy go odzyskać w tym czasie”⁴.

Obecny czas zaprasza nas do kreatywności, nowości, świeżości. Abyśmy mieli odwagę, głębię i integralne spojrzenie, by uczynić rozeznanie naszym przewodnikiem prowadzącym do przekształcania rzeczywistości.

Nie będzie zmiany, która jest trwała i zrównoważona, jeżeli nie będzie ona zakorzeniona w **prawdziwym osobistym nawróceniu.**

² „Oto Ja dokonuję rzeczy nowej: pojawia się właśnie. Czyż jej nie poznajecie? Otworzę też drogę na pustyni, ścieżyny na pustkowiu”.

³ „I rzekł Zasiadający na tronie: «Oto czynię wszystko nowe». I mówi: «Napisz: Słowa te wiarygodne są i prawdziwe»”.

⁴ Papież, *Jak przeżywam pandemię Covid-19*: <https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2020-04/pope-how-i-am-living-through-the-covid-19-pandemic.html>

	Jakie konkretne wnioski wyciągam z tego, czego doświadczamy?	Zmiana/szansa: Do jakiego życia jestem konkretnie zaproszony?
W naszym stylu życia i codzienności: co jest naprawdę ważne?		
W mojej relacji z innymi (rodzina, koledzy z klasy lub pracy, przyjaciele, sąsiedzi, społeczność)		
Nasz wspólny dom: jak się o niego troszczę? Jaką przypisuję mu ważność, biorąc pod uwagę przyszłe pokolenia?		
W trosce o bezbronnych		
W mojej relacji do Boga: Kościół domowy, ekumeniczny i duchowy		

***Ta tabela może być przewodnikiem do refleksji nad wpływem Covid-19.**

4. Nasze powołanie i odpowiedzialność

Większość ludzi na świecie przeczuwa, że nadchodzą ważne i prawdopodobnie nieodwracalne zmiany. Wielu zastanawia się nad swoim celem życia, niektórzy chcą zmienić to, co robią na to, do czego czują się powołani. Jest wiele małych i dużych decyzji do podjęcia. Dlatego jako członkowie WŻCh, jako chrześcijanie, jako ludzkość, musimy rozeznąć, czego Bóg od nas oczekuje w tej obecnej sytuacji; jak wkroczyć w przyszłość bez względu na nasze religijne przynależności i filozoficzne preferencje? Jest to unikalna szansa, której nie możemy przegapić: być aktywnymi poza granicami Kościoła i nawet poza gronem tych, którzy wierzą w Boga.

Dla nas, członków ignacjańskiej rodziny, dzielenie się umiejętnością rozeznania nie jest już opcjonalne. Wielu ludzi jest teraz otwartych na zmianę, co stwarza przestrzeń i potrzebę rozeznawania. Jako członkowie WŻCh praktykujemy rozeznawanie na co dzień od wielu lat. Wiemy, że wielu wokół nas nie wie, co to jest rozeznawanie, nigdy o tym nie słyszeli. Naszą odpowiedzialnością jest przynieść im rozeznawanie. Rozeznawanie jest naszym darem dla Kościoła, a szczególnie Wspólnotowe Rozeznawanie tak jak tego doświadczaliśmy w Buenos Aires.

Rozeznawanie jest złożone i wymagające. Wiąże się z przyjęciem i zachowaniem postawy ignacjańskiej obojętności pochodzącej z wewnętrznej wolności, poprzez którą przewyciężamy wszelkie przywiązania do naszych własnych interesów, własności czy korzystania z przedmiotów. Łączy się ono także z rozwijaniem wrażliwości na znaki czasu oraz uczeniem się dostrzegania tego, gdzie i jak Duch Święty działa w dzisiejszym świecie, w kontekście społecznym, w którym toczy się życie każdego z nas, naszej społeczności i środowiska. Rozeznawanie wymaga takiego rodzaju ciszy, która wyłącza się z hałasu ograniczającego możliwość słuchania Ducha. (...)Rozeznawanie jest zawsze czynnością, na którą składa się patrzenie na świat i całą jego rzeczywistość, przy jednoczesnej otwartości na poruszenia wewnętrzne i oddanie siebie na większą służbę⁵ (o. Arturo Sosa SJ).

⁵ O. Arturo Sosa SJ (2018), Zgromadzenie Ogólne WŻCh w Buenos Aires: *A Discerning Lay Community in the Service of Reconciliation (Rozeznająca świecka wspólnota w służbie pojednania)*.

Doświadczenie, które przeżywamy w tych dniach, zaprasza nas do myślenia o nowych sposobach życia i dzielenia się tym darem w każdym miejscu. Jesteśmy wezwani, żeby pomóc światu zidentyfikować działanie Ducha Świętego wśród nas i iść za Jego prowadzeniem. **Żeby być otwartym na bycie prowadzonym przez nieprzewidywalność łaski, przez słuchanie Ducha Prawdy.** Wiemy, że rozeznanie może zmienić w ogromnym stopniu wszystko. Wyobraźcie sobie, zmianę jaką spowoduje, kiedy będziemy dzielić się nim jako wspólnota i praktykować je w rozeznaniu wspólnotowym! Nasza misja nie ogranicza się tylko do Kościoła, więc potrzebujemy języka mądrości w dzieleniu się rozeznaniem jako wartościową drogą, żeby dotrzeć do tych, którzy w ogóle nie wierzą w życie transcendentalne.

5. Możemy to robić na wiele sposobów – dużych i małych

Na poziomie indywidualnym, praktykując rozeznawanie w naszej codzienności, w codziennej modlitwie. Jakie konkretne wnioski wyciągamy z tego doświadczenia? Do czego nas zaprasza to, co przeżyliśmy? Gdzie, zgodnie z kontemplacją z Ćwiczeń Duchownych, wcielony Bóg jest obecny dzisiaj? Mamy możliwość więcej myśleć, więcej modlić się, jeszcze bardziej skupić się na niezbędnych sprawach.

Na poziomie rodziny praktykowanie rozeznawania wymaga nauczania się wzajemnego słuchania i otwartego wyznawania własnych odczuć i potrzeb: bez uprzejmej uległości, bez wahania, tak, żebyśmy mogli słyszeć siebie nawzajem w rodzinie, po to, by wspólnie słuchać Ducha Świętego.

Możemy rozeznawać z naszymi przyjaciółmi, kiedykolwiek podejmowane są decyzje, kiedykolwiek jesteśmy poproszeni, żeby słuchać albo udzielić rady.

Możemy zaprosić do rozeznawania nasze małe wspólnoty chrześcijańskie, dowolnego typu.

Rozeznawanie jest również potrzebne na poziomie makro, kiedy rozpatrujemy kwestie i problemy systemowe towarzyszące tej pandemii. Kiedy rozejrzemy się wokół nas, musimy zapytać, którzy biedni i bezbronni są najbardziej dotknięci? Gdzie są zbieżności z innymi kryzysami i porażkami: konfliktami i wojnami, dewastacją ekologiczną, dyskryminacją wobec ludności rdzennej, na tle rasowym, czy dotyczącą płci, nierówności ekonomicznych itd.? Jak możemy spojrzeć na te kryzysy i niesprawiedliwości oczami Boga? Co mamy do zrobienia w budowaniu Bożej wizji i Jego Królestwa na Ziemi? Jak możemy w to włączyć rozeznawanie?

Rozeznanie musi ostatecznie **prowadzić do decyzji i działania.** *Duchowość ignacjańska jest wciąż niezwykle aktualna i ważna w dzisiejszych czasach. Charakteryzuje się ona zadziwiającą elastycznością i kreatywnością, ponieważ w dużej mierze zależna jest od tego, w jaki sposób jesteśmy prowadzeni przez Ducha Bożego. (...). Duchowość ignacjańska kształtuje w nas umiejętność rozeznawania i działania. Rozeznanie musi prowadzić do działania, bo jeśli kończy się na samym sobie jest ono jałowe.*” (O. Adolfo Nicolás SJ 2013) Wspólnoty WŻCh mogą towarzyszyć nam, kiedy rozeznajemy i podejmujemy decyzje, posyłając nas do działania, wspierając nas w naszych zaangażowaniach i poddając nieustannej rewizji – w procesie RPWR (rozeznawanie-posyłanie-wpieranie-rewizja). Powinno nas to prowadzić do nowych sposobów organizowania się w ramach WŻCh, do formowania kultury rozeznawania, która charakteryzuje się nieustannym patrzeniem, obserwowaniem i pytaniem, co jeszcze, co więcej możemy zrobić.

6. Na temat rozeznawania

Papież Franciszek nieustannie wzywa nas do rozeznawania we wszystkich swoich głównych dokumentach skierowanych do Kościoła i świata. TAK jest rozeznawanie nie tylko dla ignacjańskiej rodziny, nie jest nawet wyłącznie dla samej tylko wspólnoty chrześcijańskiej. Rozeznawanie jest darem ducha dla całego świata. W tym kontekście nasza misja jest zarówno pilna, jak i zachwycająca. Mamy udział w dziele Ducha, który zaprasza wszystkich ludzi do nauczania się rozeznawania Jego głosu w ich sercach, w ich społeczności. **W czasach, kiedy wielu zastanawia się, czy Bóg opuścił świat, możemy**

wypełnić naszą rolę, przypominając ludzkości jak bardzo jest On bliski i aktywny wśród nas i w nas oraz pomagając innym dostrzec się do Jego kochającej i życiodajnej obecności. Jest to nasza odpowiedzialność. Nasze powołanie. To już nie jest opcja.

Oczywiście, rozeznawanie nie jest łatwe. Doświadczaliśmy tego na poziomie indywidualnym. Żeby zrozumieć poruszenia Ducha w nas samych, rozpoznać natchnienia, które prowadzą do życia a nie do śmiercionośnych układów. Jest to łaska Pierwszego Tygodnia ĆD. Później Bóg wzywa nas i innych w poruszeniach charakterystycznych dla szkoły rozeznawania Drugiego Tygodnia Ćwiczeń, co jest o wiele bardziej złożoną sprawą. Na tych różnych poziomach rozeznawania, towarzyszy nam, rozeznająca wspólnota WŻCh oraz inspiracje płynące indywidualnego towarzyszenia duchowego. Jesteśmy zaproszeni do przyjęcia tych darów w naszym życiu i troszczenia się o ich wzrost, żeby inni mogli z nich korzystać. Pomoc wspólnotom WŻCh w stawaniu się miejscami gdzie rozeznawanie jest nieustannie wspierane jest szczególnym obowiązkiem wszystkich naszych członków. We wspólnocie umacniamy się wzajemnie w rozeznaniu i zostajemy uzdolnieni do towarzyszenia innym w miarę jak uczą się iść tą drogą.

Pamiętajcie, że rozeznawania uczymy się i pogłębiajmy je poprzez praktykowanie. Aby prowadzić życie rozeznające, ważny jest czas na **osobistą modlitwę**, poznanie naszej duchowej wrażliwości, bycie świadomym, co **widzimy, czujemy i czym żyjemy** w naszej codzienności. Trzeba być dobrze poinformowanym, na przykład znajdując i czytając godne zaufania źródła **informacji**, studiując analizy wykonane przez ludzi troszczących się o innych i duchowych przywódców. Trzeba pozostawać obojętnym, czyli mieć jasność co do celu naszego życia. Towarzyszenie innym w różnych sytuacjach jest nie tylko naszą bezpośrednią służbą, ale może też wzbogaca nas o wiedzę.

7. To jest pilne

Kierujemy to pilne i poważne wezwanie do Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego, wszystkich jej członków gdziekolwiek żyją, aby dzielić się naszym darem ze światem.

Doświadczenie Zgromadzenia Ogólnego WŻCh w Buenos Aires potwierdziło, że **rozeznanie jest naszą drogą** i naszą misją. Jest ono najcenniejszym darem jakie WŻCh otrzymało od Pana dla Kościoła i świata.

Świat zadaje pytania o przyszłość, o to, jaka będzie ta nowa normalność i jak ją utrzymać bez powodowania szkód. Jesteśmy posłani do tej sytuacji tu i teraz. Bądźmy wierni łasce otrzymanej w Buenos Aires.

Wezwanie to skierowane jest do każdego z ponad 23 000 członków WŻCh na całym świecie, a nie tylko do niewielu uważanych za 'ekspertów'. To niepowtarzalna szansa dla nas, żeby konsekwentnie działać jako jedno ciało w całym świecie. To jest obowiązek każdego członka, żeby dzielić się doświadczeniem rozeznawania i zanieść je wszystkim, których spotykamy, we wszystkich sytuacjach, ufając Panu i wszędzie używając **języka mądrości**.

To jest nasz sposób życia i bycia prawdziwym darem dla Kościoła i świata podczas epidemii Covid-19 i po jej zakończeniu

Catherine WAIYAKI * Denis DOBBELSTEIN * Ann Marie BRENANN
Daphne HO * Najat SAYEGH * Diego PEREIRA
Fernando VIDAL * Manuel MARTÍNEZ